

Oponentský posudek práce Veroniky Jáchimové *Smrt a zmrtvýchvstání Jana*

Palacha. Kulturní obraz Jana Palacha

Zájem o osobnost Jana Palacha vykazuje Veronika Jáchimová již poměrně dlouho. Zmínit je třeba zejména její editorskou účast na reprezentativní publikaci *Jan Palach* (FF, UK, USTR, TOGGA 2009), poskytující zevrubný aktuální vhled různorodých osobností soudobého intelektuálního života do problematiky Palachova života, činu a odkazu.

Předkládanou diplomovou práci pojala jako práci kulturně-historickou. Soustředí se na analýzu obrazu Jana Palacha tak, jak se utvářel v době po jeho smrti a jak byl využíván, popř. zneužíván v rámci zájmů různorodých kulturních, ale také politicky motivovaných skupin. Zaměřuje se na symbolický ráz autorova obrazu v očích normalizované a polistopadové společnosti. Na základě tradiční a široce založené výbavy kulturních a kulturně-historických studií (Assman, Barthes, Eagleton, Eliade ad.) rozvíjí nauku o mýtu v rámci fungování fenoménu tzv. kolektivní paměti. Její roviny pak dokumentuje v rámci charakteristiky literárních, filmových či fotografických dokumentů, které opisně charakterizuje a skládá tak mozaiku obrazu Jana Palacha tak, jak se vyvíjel na sklonku let 60. let, v době normalizace a v době polistopadové.

Práce Veroniky Jáchimové představuje velice široký záběr, v jehož rámci a na základě různorodých kulturních vlivů rekonstruuje obraz, který

pochoitelně přerůstá jméno Jana Palacha a míří k charakteristice situovanosti české společnosti v době bezmála pěti desetiletí. Měřeno prizmatem obecných kulturních studií je to obraz standardní a plní svoji funkci generálního a kultivovaného přehlednutí celé řady různorodých oblastí, které Palachův čin reflektovaly a interpretovaly. Z hlediska dílčích uměnovědných a historických disciplín a jejich kritérií nelze při takovémto záběru než sklouznout po povrchu. Ale toto je otázka, jež překračuje rámec vymezený prací, která nárokům, jež si klade v zadání a metodickém úvodu, vyhovuje beze sporu.

Práci proto doporučuji k obhajobě.

Praha, 10. září 2012

doc. PhDr. Jan Wiendl, Ph.D.